

Onder de passagiers bevond zich ook de bekende illustrator, publicist, cineast en schrijver van kinderboeken Piet Marée, die met zijn vrouw en hun twee kinderen Hans en Hilletje naar Penguin, op het eiland Tasmanië, vertrekt. Ook hem stelden wij als eerste vraag: „Waarom . . . ?”

Zijn antwoord was:
„In Nederland wordt, óók voor ons schrijvers, het leven moeilijk. Over het algemeen zijn de boeken hier te duur, en dit is hoofdzakelijk het gevolg van het feit dat ons afzetgebied te klein is. In landen, waar Engels de voertaal is, kent men deze moeilijkheid niet. Daarom ben ik besloten het ginds te gaan proberen. Enkele van mijn boeken heb ik reeds in het Engels vertaald. Die zullen binnenkort in Australië uitgegeven worden, o.a. „Jan Pierewiet”, dat daar „John Peter” zal heten.

„Is alles geregeld, wanneer U daar aankomt?”
„Alles niet, maar wel het voornaamste.

Ik had een legertent bij me om in te wonen maar het is vermoedelijk niet nodig, want onze landgenoten in Tasmanië bouwen een huis voor ons.
Prachtig, nietwaar?

„Heeft U vertrouwen in de toekomst?”

„Dat zeker, anders zouden mijn vrouw en ik de stap niet gedaan hebben. In Tasmanië wonen reeds een aantal Nederlanders, en het is mijn bedoeling te proberen daar een Hollandse kolonie te stichten. Dus als U lust mocht voelen om over te komen . . . ?”

„U begint al dadelijk met Uw propaganda, merk ik. Maar . . . in ieder geval zal „De Spiegel” het op prijs stellen als U ons Uw ervaringen zoudt willen schrijven.”

„Dat zal ik zeker doen. Met foto's?”

„Graag. En met tekeningen als het kan.”
„Uitstekend.”

Een handdruk, en wij namen afscheid. Of we ooit nog eens naar Tasmanië zullen gaan . . . ?”